

men at det i dag øjensynlig opleves som noget, der er meget adskilt.

Jeg må sige, at min opfattelse er, at det måske ikke er så forfærdelig adskilt igen, for det er vanskeligt at forestille sig, at en person det ene sted er meget politisk og det andet sted meget informativ. Og jeg mener, at man måske godt kan acceptere at have den samme person til at repræsentere begge ting begge steder, for meget ofte er der ikke så stor og klar en skillelinje, og derfor synes jeg, hr. Keld Albrechtsen og andre, der mener, at der skal være denne klare skillelinje, har et problem med at fortælle os, hvordan man så vurderer den klare skillelinje i dag.

Det er noget, vi kan tale videre om, når vi drøfter forholdene nærmere, men jeg synes i hvert fald, man skal kende baggrunden for, hvad der har været regeringens intention, og hvad der fortsat er regeringens intention: at få informationen og belysningen og politikken til at understøtte hinanden i et kraftcenter, hvilket det forslag, som regeringen har fremsat, skulle indebære.

Endelig har jeg en enkelt bemærkning om ressourcerne: Der er, så vidt jeg er orienteret, gennemført et aktstykke i Finansudvalget i dag, sådan at vi i hvert fald har taget hul på styrkelsen af de forskellige forbrugeraktiviteter – i fortsættelse af den aftale, der blev lavet om finansloven. Så dér er vi godt i gang.

Endelig skal jeg sige for så vidt angår reklameafgiften, at det er ikke erhvervsministerens ressortområde, men jeg kan da sige, at det er et emne, som vi har overvejet overordentlig mange gange, men at når vi forlader den meget sympatiske overskrift, kommer vi hver gang til alle de vanskelige spørgsmål. Og før der er besvarelser på en hel del af disse meget vanskelige spørgsmål, er det lidt omsonst at tage en diskussion hele vejen rundt igen og igen og igen. Der må være et eller andet nyt og bedre på bordet, før vi skal bruge kræfterne på dét. Jeg synes, vi skal bruge kræfterne på forbrugerpolitikken og finde ud af, hvordan man kan styrke den.

Tom Behnke (FP):

Hr. Keld Albrechtsen sagde noget, som han formentlig selv er lidt overrasket over, for hans melding var, at Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti har sat sig uden for debatten.

Fordi man har en anderledes holdning til tingene end hr. Keld Albrechtsen, har man sat sig uden for debatten! Det er altså ikke tilladt at

have den modsatte holdning. Kun hvis det er sådan, at man vil diskutere nogle små fragmenter og justeringer i den klare march direkte frem mod, at staten skal styre det hele, er man med i debatten. Men hvis man har den holdning, at man gerne vil have lidt personlig frihed her i landet og gerne vil have forbrugerne sat i højsædet, så er man ikke med i debatten.

Det er jo den holdning, som skinner igennem igen og igen og igen, hver gang der kommer et forslag fra den side: Hvis ikke man er enig eller i hvert fald tilnærmelsesvis enig, har man sat sig uden for debatten.

Det siger lidt om hr. Keld Albrechtsen og hans parti!

Så sagde hr. Keld Albrechtsen, at Fremskridtspartiet ønsker at overlade forbrugerne til markedskræfterne.

Nej, det er igen noget vrøvl og en overdramatisering af det, som jeg stod og sagde, for det, jeg sagde, var, at med alle de forskellige instanser, vi har i dag, må det være nok, og det er ikke ensbetydende med, at vi skal have fjernet alle de instanser, vi har; det er ensbetydende med, at nu skal vi ikke have flere, det er ensbetydende med, at nu skal vi ikke have mere af den slags.

Lad os tage et eksempel: Forbrugerrådet laver jo et blad, som hedder Tænk, og i det blad har man lavet den ene analyse efter den anden af en række forskellige produkter, bl.a. mobiltelefoner, men hvor mange mennesker går på biblioteket og henter Forbrugerrådets blad Tænk og ser, hvilken mobiltelefon der er bedst?

Ingen! Næh, det man gør, når man køber en mobiltelefon, det er, at man spørger sine venner, hvis man har sådan nogle, eller også spørger man sin familie, sine bekendte eller sine arbejdskolleger osv.: Hvad bruger de af mobiltelefoner? Hvad har de af erfaringer med dem? Og det er noget, man så diskuterer frem og tilbage, og så finder man ud af, hvilken mobiltelefon man ønsker at købe.

Det er altså helt overflødigt.

Man har også lavet en test af forskellige former for blemærker. Og det kan da godt være, at man når frem til, at f.eks. Libero er verdens bedste ble, fordi den opfylder alle kriterier, at det er bare den bedste. Men når det nu viser sig, at Pampers er den billigste og i øvrigt opfylder forbrugernes krav med hensyn til, hvad en ble skal kunne, jamen hvorfor i al verden skulle man så begynde at forske i sådan noget? Lad dog forbrugerne købe det, de